

1 Dec. 1916.

No. 23.

21e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

En de natiën welke tegen Zion strijden, en welke haar benauwen, zullen zijn als de droom van een nachtgezicht: ja, het zal hun zijn gelijk een hongerig man, die droomt dat hij eet, maar ontwakende bemerkt dat zijne ziel nog ledig is; of gelijk een dorstig man, die droomt dat hij drinkt, en ontwakende bemerkt dat hij nog dorstig is, en zijne ziel nog verlangen heeft; ja, zoo zal de menigte van alle natiën wezen, welke strijden tegen den berg Zion.

Boek van Mormon.

TOESPRAAK

van

Pres. Joseph F. Smith, in de openingsvergadering
van de halfjaarlijksche Conferentie, l.l. October gehouden in den
Tabernakel te Salt-Lake-City.

Het is met een dankbaar hart dat ik u groet, mijne broeders en zusters, bij de opening van deze conferentie, de zeven-en-tachtigste halfjaarlijksche algemeene conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Het is waard om te worden opgemerkt dat dit gebouw dezen morgen zoo wel gevuld is met ons volk. Voor mij is dat een aangenaam iets, en ik gevoel mij inderdaad zeer verblijd u hier te ontmoeten, u te zien, in uwe aangezichten te blikken, en te gevoelen dat ik ben in de tegenwoordigheid van een groot gehoor van mannen en vrouwen, die hier van daag gekomen zijn omreden hun geloof in het evangelie van Jezus Christus, en omreden hunne liefde en toewijding en verkleefdheid aan het werk van den Heer. Ik gevoel mij bewogen u te danken voor uwe tegenwoordigheid, en voor den invloed ten goede die gevoeld zal worden, niet alleen van daag, maar ook hierna, voortvloeiende uit de tegenwoordigheid, dezen morgen, van zoo vele leden. Ik gevoel mij dankbaar dat het mij toegestaan is om met u te zijn, en dat de Heer mijn leven gespaard heeft en mij de goede mate van ijver, gezondheid en sterkte gegeven welke ik bezit. Boven alle dingen dank ik God dat ik mij nog bevind in het evangelie van Jezus Christus, dat ik nog steeds het werk lief heb van den Heer, en dat ik er in geloof met heel mijne ziel.

Mijn eenige spijt is dat ik niet bekwaam ben meer te doen voor den vooruitgang ervan, voor de ontwikkeling, en om het geloof er in en de toewijding eraan, te vermeerderen onder de leden ervan door

heel de wereld. Het spijt mij dat ik geen grootere macht bezit om te werken voor de verspreiding van het licht, de wijsheid en de intelligentie die verkregen kunnen worden door allen die het evangelie ontvangen.

Het is eene vreugde voor mij, altijd het voorrecht te hebben om te gaan met mannen en vrouwen die de waarheid hebben omhelsd, en die aan die waarheid in hun dagelijksch leven getrouw zijn, want boven alles richten wij den standaard van onze verkleefdheid en onze trouw aan de waarheid in, door onze dagelijksche werken. De boom wordt aan zijne vruchten gekend, en wij verzamelen geene druiven van doornen, noch vijgen van distelen. Wanneer ge een aantal persoonlijkheden ziet, eene gemeenschap, of een geheel volk, hetwelk het evangelie van Christus heeft omhelsd, in overeenstemming met hunne beginselen, trouw aan hunne verbonden, trouw in elk opzicht aan hun geloof, dan ziet gij mannen en vrouwen welke goede vruchten voortbrengen, en die waardig zijn in alle opzichten. De godsdienst welke wij hebben omhelsd is niet een Zondagsgodsdienst; zij is niet enkel eene belijdenis; zij is een meest schrikkelijke — had ik haast gezegd — werkelijkheid, en ik geloof dat ik juist zoude zijn geweest in die uitdrukking, omreden zij eene reuke des levens is ten leven, of eene reuke des doods ten dooden. Dat is zij, en verontschuldigt mij voor het gebruiken van deze uitdrukking, dat is zij, onze godsdienst namelijk, wat wij beweren haar te zijn, waarvoor wij haar hebben omhelsd, wat wij van haar, als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, gelooven. Zij is voor ons het meest belangrijke ding in de wereld, en de resultaten voor ons in deze zoowel als in de wereld die te komen staat, zullen afhangen van onze verkleefdheid aan de waarheid, en van onze volharding in het inacht nemen der voorschriften ervan, en het verblijven bij hare beginselen en eischen. Wij gelooven in de goddelijkheid van de zending van Jezus van Nazareth, den Zoon van God, de eene en eenige Zoon van God geboren, en die in zichzelf de macht des levens had, de macht over den dood, en tevens toch ook de macht gewerd om zich ten offerande te stellen voor een gebroken wet, en voor de verlossing van de kinderen der menschen van den tijdelijken dood, Zooals dien dood over hen, — de kinderen der menschen — gebracht was, zonder eenige daad van zichzelf, zoo ook zijn de gevolgen en wat dies meer zij daarvan, van hen weggenomen door de rechtvaardigheid van den Zoon van God, en door de macht die aan Hem gegeven was. Ik geloof daarom dat er geen volk is, dat beweert geloovers te zijn in de goddelijke zending van Jezus Christus, dat zich meer en ernstiger toewijdt, en een meer volhardend geloof koestert in Christus, dan de Heiligen der Laatste Dagen, en tevens dat er geen volk is in heel de wereld dat meer het recht heeft op het dragen van den naam van Christus, dan de Heiligen der Laatste

Dagen. Ons geloof in Hem ligt het fundament van onze godsdienst grondslag, het is de hoeksteen van onze hoop voor de vergiffenis der zonden, en voor onze verheffing na den dood, alsmede voor de opstanding van den dood tot het eeuwige leven. Ons geloof in de leerstellingen die hersteld zijn geworden door middel van den Profeet Joseph Smith, bevestigt en versterkt ons, en stelt, ver verheven boven elken twijfel, ons vertrouwen en geloof vast in de goddelijke zending van den Zoon van God. Joseph Smith was het werktuig door God gekozen, en begiftigd met Zijne autoriteit om het heilig priesterschap te herstellen, de macht van God om op aarde en in den hemel te binden, om op aarde en in den hemel te ontbinden, — de macht van het priesterschap waardoor de menschen de verordeningen kunnen volbrengen van het evangelie van Jezus Christus, voor de zaligheid van het menschdom. Door Joseph Smith is hersteld geworden het evangelie der bekeering, den doop in het water tot de vergiffenis der zonden, de doop door den Heiligen Geest met vuur; en de kennis dat Jezus is de Christus, de eeniggeboren Zoon van God, is openbaar gemaakt door den Geest der Waarheid. Wij zijn het dezen nederigen dienstknecht verplicht dat de Heer het fundament legde voor dit werk, voor de verordeningen van het evangelie van den Zoon van God, toen, en nu nog, onbekend aan de wereld, waardoor wij evenwel tezamen vereenigd kunnen worden als ééne familie, één huisgezin, als geslachten, onder de banden van het nieuw en eeuwig verbond, voor tijd en alle eeuwigheid. Wij zijn het den Profeet Joseph Smith, als een instrument in de handen des Heeren, verplicht de kennis die wij bezitten voor het werk wat noodzakelijk gedaan moet worden in het huis des Heeren, voor de zaliging van de levenden en de verlossing van de dooden, en voor de eeuwige vereeniging van zielen die in dit leven vereenigd zijn door de macht van God onder de banden van het eeuwig verbond. Wij zijn bij hem in schuld, op zijn minst althans, aan Joseph Smith, als een instrument in de handen des Heeren, verplicht, voor de kennis die wij bezitten dat een mensch niet verheven kan worden in de tegenwoordigheid des Heeren, en de volle genieting van zijne heerlijkheid kan erlangen, alleen zijnde. Het was voor den mensch niet geschikt, om alleen te zijn, want de man is niets buiten de vrouw, noch is de vrouw iets buiten den man, in den Heere.

Ik zou mijn tijd er aan kunnen wijden dezen morgen, om tot u te spreken omtrent de toestanden zooals ik die versta, van de Kerk door heel de wereld heen. Ik gevoel evenwel dat het ternauwernood noodig zou zijn om daaraan veel tijd te besteden, aangezien de meesten uwer wel bekend zijn met de omstandigheden van het werk des Heeren waarin wij betrokken zijn in de wereld. Ik geloof dat de zaak van Zion heilig is in de oogen van den Heer, dat Zijn oog is op en over Zijn volk, en dat Zijne macht werkende is in hun midden en in het

midden der wereld, voor de volvoering van Zijne oogmerken, want laat het geweten worden, ofschoon het reeds alomme bekend is gemaakt, dat dit werk niet het werk is eens menschen, maar het werk van God, en dat Hij bezig is het te doen en niet eenig mensch. Wij geven dezen morgen den Heer de eer voor de aanwezigheid van deze groote menschen-schaar, die allen het priesterschap bezitten naar de orde van den Zoon van God. Wij zijn dankbaar voor het instrument dat de Heer gekozen heeft om deze resultaten te voorschijn te brengen, ten minste althans om te helpen hen te voorschijn te brengen, maar meer dan dankbaar zijn wij den Heer voor de macht die Hij persoonlijk ten toon spreidt, en het werk dat Hij doet door Zijnen Geest, licht en waarheid verspreidende in de harten van Zijn volk, en doende schijnen in de harten en gemoederen van het volk in de wereld, er op wachtende om die harten binnen te dringen wanneer zij gereed zijn om de waarheid te ontvangen, en Zijn woord te hooren. Ik verheug mij in deze dingen. Ik gevoel mij verblijd te zeggen dat wij vertrouwen hebben, ik had haast gezegd, onbegrensd vertrouwen in de medewerkers voor de zaak van Zion. Ik richt mijne oogen naar onze jongelingen die de leiding hebben van de verschillende zendingen in de onderscheidene deelen der wereld, en voor zoo ver als wij weten, en wij hebben goede reden om wel met hen bekend te zijn, zijn zij jonge mannen naar Gods hart, trouw als staal, rein als engelen in hunne levens, oprecht, deugdzaam, sterk in de waarheid en evenzoo in hunne taak om den Heer te helpen, verlangend alleen om de plichten te volbrengen die op hen gelegd zijn in hun arbeidsveld waarin zij zijn aangesteld, en waar zij al hun energie en al hunne kennis aan wijden.

Wij richten onze blikken op hen die geroepen zijn om te presideeren over de onderscheidene ringen van Zion, en met zeer weinig uitzondering kunnen wij van hen hetzelfde zeggen. Bijna allicht zou ik gerechtvaardigd zijn om te zeggen dat er heelemaal geene uitzonderingen bestaan, maar in sommige van de ringen van Zion bestaat niet die volmaaktheid van de kennis der plichten, en de volvoering daarvan, die wij in sommige anderen zien. Met andere woorden: wij hebben enkele jonge onervaren mannen in dat werk betrokken. Zij hebben nog veel te leeren om in alle opzichten evengelisch te worden aan hen die jaren van ondervinding achter den rug hebben in het volvoeren van dezelfde plichten. Wij hebben evenwel vertrouwen in hen; wij gelooven dat hun werk zich zal verbeteren; wij gelooven dat zij zelve zich, waar verbetering noodig is, zullen verbeteren; wij gelooven dat zij hunne plichten zullen leeren dáár waar zij hebben gefaald deze verplichtingen te kennen, en behalve ons geloof, hebben wij eveneens ons vertrouwen dat zij succes zullen hebben en niet falen.

Wij hebben grooten eerbied voor onze bisschoppen, de bisschoppen

van de wijken van Zion, talrijk thans, maar eveneens hebben wij eene oorzaak van spijt met betrekking tot de houding die wij te dikwijls zien tentoongespreid onder de bisschoppen en hunne raadgevers. Gewoonlijk zegt men, dat wie eens een bisschop is, altoos een bisschop blijft. Wanneer iemand verordineerd is als een bisschop, en voor dat ambt ter zijde is gezet, als president van eene wijk, dan zijn hem zeer verantwoordelijke dingen toevertrouwd. Hij wordt een vader van het volk, hij is hun voogd, de wachter op hun toren. Het is zijn plicht om bekend te zijn met elk lid in zijne wijk. Het is zijn plicht om te bedienen aan elk lid en elke eenheid van het lidmaatschap van zijne wijk, niet alleen met betrekking tot de hoofden van de huisgezinnen, maar zelfs met elk kind van de huisgezinnen welke wonen in zijne wijk. Het is zijne plicht op de armen toe te zien, de behoeftigen, de zieken en zij die met droefheid zijn bezocht. Niet dat van hem verwacht wordt dat in zijne wijk alles door hem zelf gedaan wordt, volstrekt niet, maar door de helpers die hij roepen kan tot zijne hulp om de plichten te volbrengen die van hem in de wijk verlangd worden, is hij door en door, of behoort hij althans door en door, voorzien te zijn van de middelen om elke familie te bezoeken en den toestand van elk lid in zijne wijk te kennen; te weten waar zijn volk zijne godsdienst naleeft en waar niet; waarom zij hunne plichten doen of niet doen; waarom zij afdwalen van het doen van hunne plichten en van hunne getrouwheid aan de kerk. In te vele gevallen bevinden wij dat onze bisschoppen niet altijd staan op de plaats waar zij zouden behooren te zijn. Wij doen eenen oproep voor ouderlingen om in den vreemde te gaan het evangelie te prediken. Wij zenden onze instructies tot de bisschoppen, hen mededeelende wat voor soort van mannen wij verlangen voor het zendingswerk, mannen die een sober en eenvoudig leven leiden, verstandelijk goed ontwikkeld zijn, gezond en welgemoed zich bevinden, niet ziek, niet kreupel, die geloof in hunne harten hebben en die het evangelie liefhebben, die het woord van wijsheid onderhouden, hunne Sabbatverplichtingen alswel al hunne andere verplichtingen aanvaarden, kortom die goede leden zijn van de Kerk. En nog te dikwijls ontvangen wij rapporten van onze bisschoppen, ons vertellende dat zoo en zoodanig een jonge man verkozen is geworden voor eene zending, en voor zoo ver als zij — de bisschoppen — weten, is het alles wel met hem, en als wij verdere navraag doen, dan ontdekken wij dat hij het woord van wijsheid niet onderhoudt; wij ontdekken dat hij financieel niet in staat is eene zending te vervullen, of wel dat hij lichamenlijk niet in staat is om te kunnen gaan. Soms komen wij tot de ontdekking dat de jongeling het hoofd is van het huisgezin, in andere woorden: dat zijn vader gestorven is, zijne moeder eene weduwe is, en dat zulks al zijne krachten vereischt om in haar onderhoud en in

dat van de jongere kinderen te voorzien, en toch wordt hij aanbevolen door zijnen bisschop, zonder dat die zulks heeft onderzocht, om op zending te gaan. Dat is de reden waarom ik zeg dat wij eenige spijt gevoelen met betrekking tot de getrouwheid, de bekwaamheid en den ijver van sommigen onzer bisschoppen, met betrekking tot het belangstellen in de zaken van het volk van hunne wijken. Een andere oorzaak van spijt is dat wij te veel bisschoppen hebben die hun ambt neer willen leggen. Zij wenschen zich terug te trekken, en de plichten van hun bisschopsambt over te geven aan anderen. Zij zijn er moede van geworden. Natuurlijk is het een werk, het is eene groote verantwoordelijkheid, en zoo wanneer iemand onbekwaam wordt om de plichten van eenen bisschop te vervullen, en de president van een Ring vervult daarentegen wel zijne plichten, dan dient hij met hem raad te houden en voor te stellen dat hij — de bisschop — eervol wordt ontslagen. Laat hij eervol zijn ontslag ontvangen, zonder in de noodzakelijkheid te komen zich terug te trekken; en evenzoo dienen de presidenten der Ringen hunne plichten na te komen als wel de bisschoppen in hunne wijken. Het is een gewoon gezegde dat de Heer hem niet liefheeft die zich aan zijne verplichtingen tracht te onttrekken, misschien is het gezegde wel niet goed, maar toch moet ik u zeggen dat het ook mij niet het ware ding lijkt dat iemand zich aan het volbrengen van zijne plichten onttrekt zoo lang hij in staat is ze na te kunnen komen, en zoo lang als zulks van hem verwacht wordt. Hij dient ze te doen tot zoo lang hij niet meer in staat is, hetzij door ziekte, ouderdom, of een of andere aangelegenheid, en dan behooren de presideerende ambtenaren van den Ring zijne omstandigheden te kennen, en zijn eervol ontslag te bewerkstelligen, alsmede de aanstelling van een ander bekwaam man om hem op te volgen.

Ik had evenwel geen gedachte om dieper op dit onderwerp in te gaan. Ik dacht, toen ik binnen kwam dezen morgen, dat ik op zou kunnen staan en mijne getuigenis kon geven van de waarheid van het evangelie van Jezus Christus, om uitdrukking te geven aan mijne dankbaarheid voor de liefde van God omtrent Zijn volk, en dat dit voor mij voldoende zou zijn, en laten dan de jongere mannen, dezulken als bijvoorbeeld Broeder Penrose, het grootste gedeelte doen van de prediking, van de leering en de vermaning, de verbetering en de aanmoediging van de Heiligen en de ambtenaren der Kerk,

Ik hoop dat de Heer mij voldoende sterkte wil geven, geestelijk en lichamelijk, en eenen voldoende invloed van Zijnen Heiligen Geest opdat ik althans in staat moge wezen om een voorbeeld van rechtvaardigheid en oprechtheid te stellen voor de medegenooten in mijn leven, om alzoo door voorbeelden het evangelie der waarheid te kunnen prediken zoolang er adem in mij is. Ik verlang niet den dienst des Heeren er aan te geven, noch den dienst van en voor

Zijn volk, noch verlang ik er naar mij te onttrekken aan de inachtneming van de verordeningen en voorschriften van het evangelie van Jezus Christus, noch wensch ik onverschillig te worden en onachtzaam met betrekking tot deze heilige plichten en beginselen van het evangelie.

Het werk voor onze dooden, hetwelk de Profeet Joseph Smith op ons heeft gelegd met meer dan gewonen nadruk, ons onderrichtende dat wij de belangen zouden behartigen van onze verwanten en onze voorgeslachten die gestorven zijn zonder eene kennis van het evangelie, dient niet te worden verwaarloosd. Wij dienen ons deze machtige en heilige verordeningen van het evangelie, welke geopenbaard zijn geworden als te zijn noodzakelijk tot het geluk, de zaligheid en de verlossing van hen die in deze wereld hebben geleefd toen zij het evangelie niet konden leeren, en gestorven zijn zonder de kennis ervan, en nu wachtende zijn op ons, hunne kinderen, die levende zijn in eene eeuw als wanneer deze verordeningen kunnen worden voltrokken, — ten nutte te maken, om het noodzakelijke werk te doen voor hunne verlossing uit de gevangenis. Door onze pogingen ten hunnen behoeve zullen hunne ketenen van slavernij van hen vallen, en de duisternis die hen omringt zal terugwijken, opdat het licht hen moge beschijnen, en zij zullen, in de geestenwereld, hooren van het werk dat door hunne kinderen alhier gedaan is geworden, en zij zullen zich met u verheugen in uwe volbrenging van deze verplichtingen.

Nogmaals, zonder het verlangen te hebben mijne woorden te verniegvuldigen, geef ik mijne getuigenis tot u, mijne broeders en zusters, namelijk dat God leeft, dat Zijnen Zoon leeft, en in verband met deze gedachte en deze getuigenis, die ik zonder eenig voorbehoud aanvaard, zonder eenige aarzeling of twijfel in mijn gemoed, herhaal ik de bewering die gemaakt werd door den Profeet Joseph Smith, met betrekking tot God en Zijnen eeniggeboren Zoon, dat „De Vader heeft een lichaam van vleesch en beenen, evenzoo tastbaar als het lichaam eens menschen; de Zoon eveneens, maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vleesch en beenen, maar is eene persoonlijkheid van Geest,” en de mensch is naar hun beeld gemaakt. Eveneens aanvaarden wij zonder eenigen twijfel de leerstellingen die onderwezen zijn door den Profeet Joseph Smith en door den Zoon van God zelve, dat wij namelijk bidden tot God den Eeuwigen Vader, in den naam van Zijnen eeniggeboren Zoon, tot wien eveneens onze vader Adam en zijn nageslacht van af den beginne, gebeden heeft. Als de Heiligen der Laatste Dagen deze eenvoudige daarstelling van feiten, ons gegeven in de leerstelling van Christus, en hersteld en hernieuwd tot ons in het getuigenis van den Profeet Joseph Smith, — willen aanvaarden, dan zou dat menige kwestie, die heden ten dage opgeworpen wordt, eens en voor altijd

van de baan brengen. Daar zijn vele dingen die nog geopenbaard moeten worden. Vele dingen nog moeten worden geopenbaard die God bekend maken zal in Zijn eigen tijd, welke wij nu nog niet verstaan. Wat mij aangaat, is er alreeds zooveel geopenbaard als mij mogelijk schijnt om te begrijpen. Als ik alles slechts kon vatten wat God heeft geopenbaard, en dat vast kon houden, en het in mijn leven in rechtvaardigheid in toepassing kon brengen, dan denk ik dat ik, wanneer ik er althans waardig voor was, bereid was voor iets meer dan ik nu ben. Uwe zielen zij gezegend, maar daar zijn onder ons menschen die zich moe maken en zorgen scheppen over dingen die nimmer aan de kinderen der menschen zijn bekend gemaakt, en deze menschen houden zelf niet eenmaal het woord van wijsheid, betalen niet geregeld hunne tienden, en, als een regel, juist hij die zijne tienden niet betaalt, die het woord van wijsheid niet onderhoudt, is het die zich eeuwig beraadseld vindt, en altijd vragen stelt over dingen die hij niet verstaat. Als de menschen hunne tienden wilden betalen, als zij het woord van wijsheid wilden onderhouden, als zij hunne gebeden wenschten op te zeggen, als zij hunne levens wilden wijden aan de werken der rechtvaardigheid op aarde, en het evangelie voor zichzelf wilden bestudeeren, en hetzelfde gehoorzamen, dan zouden zij minder noodzakelijkheid gevoelen voor het stellen van vragen; en vergeet vooral niet het feit dat zij dan de dingen beter zouden weten dan zij die nu doen. (wordt vervolgd.)

'T LEVENSWOORD.

Wij hebben 't levenswoord vernomen,
 Dat ons tot biddend werken dringt,
 En zijn vol blijden moed gekomen,
 Terwijl ons hart een loflied zingt.
 Dat woord, het spreekt van zegepralen,
 Na bangen strijd der vromen loon,
 Van hooge, heerlijk' idealen,
 Van vreed' in God, des levenskroon.

Wij willen 't hemelsch goed verov'ren
 En wand'len in Gods heilig licht.
 Wien ook de zonde moog' betoov'ren,
 Wij strijden tot de vijand zwicht.
 Waar 't hart van vreeze zou bezwijken,
 Daar grijpen wij des Vaders hand,
 En ziet! de duist're machten wijken;
 W' aanschouwen straks 't beloofde land.

Wie zal ons 't kost'lijkst goed ontrooven,
 Als wij, gesterkt door 's geestes macht,
 Blijmoedig hopen, vast gelooven
 En leven in der liefde kracht?
 Zoo moeten strijd en leed ons stalen;
 Wij vreezen niet voor zond' en dood.
 Waar 't sterf'lijk oog den nacht ziet dalen,
 Daar ziet ons hart het morgenrood.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

WAARIN DE HEIDENEN HEBBEN GESTRUIKELD.

Nadat de profeet Nephi aan zijn volk een gedeelte had voorgelezen van de profetiën van Jesaja, vangt hij aan een en ander daarvan te verklaren, er bij zeggende dat zijne woorden, in tegenstelling met de woorden van Jesaja, in elk opzicht duidelijk zullen zijn en bevattelijk voor zijn volk. Nadat eerst op onderscheiden plaatsen gewezen is geworden op de aanstaande komst van den Christus als de Verlosser en Zaligmaker der wereld, spreekt Nephi verder over de toekomst der volkeren die zoowel op het Oostelijk als Westelijk vasteland zullen wonen tijdens den grooten afval die te komen stond, en door hem zoowel als door de profeten van onder de Joden zoo duidelijk werd aanschouwd.

Hoofdstuk 26: 19, 20, zegt het volgende: „En het zal geschieden, dat degenen die in ongeloof ronddolen, verslagen zullen worden door de handen der Heidenen. En de Heidenen verheffen zich in de hoogheid hunner oogen, en hebben gestruikeld omreden de grootheid hunner struikelblokken, zoodat zij vele kerken gebouwd hebben; niettemin vernietigen zij de kracht en de wonderen Gods, en prediken hunne eigene wijsheid en hunne eigene leering, opdat zij winst mogen verkrijgen en het aangezicht der armen verdrukken.”

Hier zijn alzoo eenige kenmerken van de „kerken” der „heidenen.” In de hoogheid hunner oogen zullen zij zich verheffen, en aangezien de struikelblokken zoo groot zijn, zijn zij over deze struikelblokken gevallen, hoewel zij vele „kerken” hebben gebouwd. De kracht en de wonderen Gods worden door hen getracht te vernietigen, onderwijl zij hunne eigene leering ingang trachten te doen vinden, leering van menschelijke wijsheid, gebaseerd op het stelsel om de armen te verdrukken.

Hoe eigenaardig ook deze uitdrukkingen hier zijn, wat toch diepen zin van waarheid ligt daarin. Als wij ons niet op een standpunt van eigengerechtigheid willen plaatsen, en ons eigen stelsel niet onbedeneerd hoog willen houden tegenover anderer levensbeschouwing, en anderer kerkindeeling, al deelen wij die dan ook niet, dan komen wij er al spoedig toe om te vragen hoe deze profetie nu eigenlijk waarheid kan zijn. Wel hebben de heidenen vele kerken gebouwd, en allicht ook struikelen zij wel omreden de grootheid hunner struikelblokken, maar, wel beschouwd, zijn soms ook voor ons, als Kerk, en als gemeenschap, de struikelblokken niet zoo groot dat ook wij

somwijlen struikelen? Maken wij ons niet aan zelfoverschatting schuldig wanneer wij meenen dat de fouten zich alleen bij anderen bevinden, en wij vrij uit gaan. De armen verdrukken. Ja, wij zien helaas wel eens dat in de kerken om ons heen de armen verdrukt worden, maar wel beschouwd, is zulks van zoo grooten omvang, dat hetgeen hier gezegd wordt, namelijk dat de „kerken” daaruit winst zouden trachten te vergaderen, recht van zeggen heeft?

En toch is hetgeen hier besproken wordt door den profeet Nephi, zulk eene groote waarheid. Alleen, wij hebben dieper te blikken in den zin der woorden willen wij volkomen de bedoeling van den Geest des Heeren, die hier inspireerend werkte, en Nephi dreef deze dingen te zeggen, — begrijpen.

Want, wat hebben de Heidenen gedaan? Groote maatschappijen hebben zij gesticht, en die maatschappijen ingericht op zuiver kapitalistischen grondslag, waarin alleen het geld recht spreekt en macht heeft. Geen andere overwegingen gelden bij hen, zelfs niet bij de meest godsdienstigen onder hen. Overal spreekt alleen het geld de hoofdrol. Dat geld is voor de Heidenen, die aangewezen waren om de opvolgers van de Joden te zijn, en aan wien de hoofdrol in het tooneelspel der latere eeuwen was toevertrouwd, de ziel van alles. Dat geld is voor hen het groote struikelblok geworden. Vele maatschappijen hebben zij gesticht, maar bij het stichten van al die gemeentebesten hebben zij de kracht en de wonderen van God, die alleen kunnen werken onder de reine voorschriften van volmaakte rechtvaardigheid, getracht te vernietigen. Hunne eigene leering hebben zij geprezen en als grondslag genomen voor het oprichten der maatschappij waardig, als een regel, inderdaad voor eeuwen lang de arbeid en den arme, ten koste van het kapitaal, verdrukt is geworden. Dat is ook de reden waarom in de toekomst onmogelijk de maatschappij, zooals wij die thans kennen bestaan zal kunnen blijven. Waarom die maatschappij inderdaad ten doode is gedoemd, en al haast zijn tijd ziet rijpen, waarin niemand meer vragen zal naar de wonderen van het kapitaal van deze dagen. Dat is de oorzaak dat de wereld, en in het bijzonder het aloude Europa thans in een doodelijk conflict is betrokken, waaruit geen der naties ongeschonden te voorschijn zal treden. Een conflict zoo groot, dat is eenmaal de overwinning aan een van beide zijden bevochten, zoo zulks ooit gebeuren zal, blijken zal dat die overwinning voor den overwinnaar zoo wel een nederlaag zal zijn, als het dat was voor den overwonnene.

Het stelsel van onze maatschappij was opgebouwd in zoodanige voegen, dat alles er op gebaseerd was den arme te verdrukken. Niet alleen de kerken, en de kerken, zoogenaamd althans, zelfs niet in de eerste plaats. In de indeeling der kerken ziet men in elk geval nog dat er voorzieningen zijn getroffen voor hen die in directen nood

verkeeren, en zij die gebrek hebben aan de allereerste levensbehoefden. Voor hen, wordt ten deele althans, nog gezorgd, maar het is de maatschappij, de groote kerk die in zich sluit alle kerken en alle corporaties, die, als stelsel, den arme en de werkkraft, zoodanig heeft verdrukt ten slotte, dat de opeenhooping van deze dingen zich heeft ontaard in het gruwelijke wat wij thans om ons heen zien gebeuren.

En hieraan doet de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet mee. Even als in zoovele andere zaken heeft de Heer er voor gezorgd dat ook ten opzichte van deze dingen aan Zijne kerk de oogen geopend zijn geworden, opdat zij zich maatschappelijk, spiegelen zoude aan de maatschappij om zich heen, en zelve een maatschappij zou stiften, onder zuivere theocratie, die niet mank en euvel zou gaan aan al die fouten, en derhalve geschikt zoude zijn om te blijven voortbestaan tot in alle eeuwigheid toe. In die maatschappij worden de armen geholpen. Blijvend en voortdurend. Evenwel naar een ander systeem dan dat wat gangbaar is in heel de wereld om ons heen. In die maatschappij wordt den arme geleerd zelf zijn brood te verdienen. In die godsmaatschappij wordt den arme geleerd dat voor een groot deel zijne armoede een gevolg is van onwetendheid, en wordt derhalve alle mogelijke moeite gedaan om de kennis en de wetenschap op een hooger peil te brengen. In die maatschappij is geen priesterkaste die zichzelve met een nimbus tracht te omringen en vermeent alle wijsheid bij zich zelve te bezitten. In die maatschappij eveneens is geen priesterkaste die zich laat betalen, en goed laat betalen voor het werk wat door hen, quasi om 's Heeren zaak wordt gedaan.

Daarom ook kan deze maatschappij, Gods werk, Gods Kerk en Gods commune, bloeien. Daarom ook levert minder dan tachtig jaren bestaans reeds nu meer vruchten op dan heel de maatschappij van het zoogenaamde Christendom, wat vergeten heeft in toepassing te brengen wat door hen geleerd wordt van den kansel en op de hoogeschool. Daarom is het dat de wereld thans nog deze godsmaatschappij haat. Omdat zij hare onmacht ziet deze maatschappij te evenaren, wil zij althans niet laten vallen en verloochenen de beginselen die thans toch reeds wel al hebben bewezen geen stand tot in eeuwigheid te kunnen houden. Wel vertegenwoordigt deze maatschappij enkel nog maar het morgengloren van de zon der toekomst, maar te aanschouwen valt ze, en datgene wat nu bereikt is, zooals gezegd, in dat korte tijdsbestek, vergeleken althans met de eeuwen die het zoogenaamde Christendom reeds op aarde heeft vertoefd, zal zich tot in het eindelooze weten te vermeerderen in de eveneens eindelooze toekomst die daar nog pas te ontwaken ligt, en waarin zijn opgesloten ongedroomde heerlijkheden vallende alle onder het bereik van de ontwikkeling van die maatschappij die niet de armen verdrukt, die niet de kraft en de wonderen Gods vernietigt, die niet hare eigene wijsheid leert en predikt, en die

het niet te doen is ten koste van anderen zich winst te verzamelen, maar die uitgaat van het standpunt dat de grootste winst verzameld wordt met die schatten die opgelegd kunnen worden in den hemel, waar ze de mot en de roest niet verderft, en waar de dieven niet doorgraven en stelen, welker schatten op 't zelfde oogenblik het ruime rente afwerpende kapitaal zullen worden van de toekomst die te gloren staat.

BIJZONDERE VERGADERINGEN GEHOUDEN.

Ter gelegenheid van de Groninger Conferentie, waarvan op eene andere plaats in dit nummer, het verslag is opgenomen, werden er ook enkele vergaderingen gehouden in andere plaatsen behorende tot deze hoofdafdeeling, waarvan wij hier een kort verslag, zooals ons werd overgezonden door Pres. Rulon J. Sperry, — volgen.

Op Donderdag 16 November werd er eene bijzondere vergadering gehouden, onder de leiding van den Conferentiepresident, pas genoemd, te Steenwijk. De bijeenkomst vond plaats in het „Geheelonthouderskoffiehuis.” Ongeveer 140 vreemdelingen waren aanwezig.

Nadat geopend was door gebed uitgesproken door den Zendingspresident, Ouderling J. A. Butterworth, werd als eerste spreker geroepen Pres. Wm. Dalebout van de Rotterdamsche hoofdafdeeling. Pres. Dalebout zeide de veronachtzaming van het evangelie in de wereld, voor 't grootste gedeelte te wijten was aan de natuurlijke resultaten van het feit dat de menschen de leerstellingen van Christus hebben gewijzigd. Hoe kan het volk onder zoodanige verdeeldheid, komen tot eene eenigheid des geloofs? „Een Heer, een geloof, en een doop,” hetwelk het Mormonisme predikt bewijst dat God niet verdeeld is. De Geest van God en de gaven van den Heiligen Geest moeten in Gods Kerk zijn. Bevinden zij zich niet in het Mormonisme, dan is dit eveneens van menschen. De spreker eindigde zijne opmerkingen met een vurig getuigenis van de waarheid. De laatste spreker was Pres. John A. Butterworth welke sprak over de scheiding die heden ten dage gevonden wordt in de kerken tusschen de rijken en de armen. Een zoodanige scheiding behoorde er niet te zijn. In Gods oogen zijn de armen juist zoo rijk als de rijken. De stijl der kleeding door de dienaars des woord heden ten dage gedragen werd ingevoerd door Rome. De Schriften bewijzen dat zoodanige kleeding niet gedragen werd door Christus en de apostelen. Dat de doop kwam in de plaats der besnijdenis, zooals algemeen wordt verondersteld, is absoluut zonder eenigen grond. Alleen zij die geloofden werden gedoopt.

Na een sterk getuigenis te hebben gegeven, en elkeen te hebben aangespoord om te onderzoeken, eindigde de spreker. De vergadering werd tot slot gebracht door dankzegging uitgesproken bij monde van Pres. Rulon J. Sperry.

Na de vergadering werd gelegenheid gegeven om vragen te stellen.

8 exemplaren van het Boek van Mormon, en 6 van „Een stem tot waarschuwing” werden verkocht. Moge het zaad wat hier gestrooid werd, een rijken oogst voort brengen.

Op Vrijdag 17 November, des avonds acht uur, werd er eene bijzondere vergadering gehouden te Harlingen. Behoudens de leden waren er enkele vreemdelingen aanwezig. Na, als gewoon, met zang en gebed te hebben geopend, voerden de volgende Ouderlingen het woord; Rulon J. Sperry, Wm. Dalebout, en Pres. John. A. Butterworth.

Op Zaterdag 18 November, eveneens acht uur 's avonds, werd er eene andere bijzondere vergadering gehouden te Leeuwarden. Behoudens de leden en enkele vreemdelingen waren al de zendelingen, in Nederland werkzaam, aanwezig. De sprekers waren: Ouderlingen van den Berg, van Langeveld, en Dalebout.

In den morgen van den zelfden dag werd er eene priestervergadering gehouden voor de zendelingen, alwaar de Geest des Heeren ten zeerste werd gevoeld. Vele waardevolle onderwijzingen werden ontvangen van den president der zending.

VERSLAG DER GRONINGSCHER CONFERENTIE

De Conferentie van bovengenoemde afdeeling werd gehouden op Zondag 19 November. Niettegenstaande het slechte weer waren verschillende leden van buiten de stad gekomen om de vergaderingen bij te wonen. Een sneeuwstorm, welke ongeveer vier-en-twintig uren aanhield, deed de treinen alle over tijd aankomen en maakte de wegen moeilijk begaanbaar. Niettegenstaande dit echter kan onze Conferentie goed geslaagd heeten.

's Morgens om 10 uur werd door Ouderling Mahonri A. Josephson de vergadering geopend door het laten zingen van lied 26, waarna door Gemeente-President Jan Aukema een zegen werd gevraagd. Nadat de aanwezigen alsnog lied 69 gezongen hadden, werd door den leider een hartelijk woord van welkom gesproken en de wensch geuit, dat een goeden geest de te houden vergaderingen zoude mogen kenmerken. Aan Br. Dirk van den Berg, president van de Amsterdamsche Conferentie, werd daarna het woord gegeven.

Spreker begon, na een korte inleiding, te zeggen waarom wij vergaderen. Het is om van de wegen des Heeren te leeren. Vooral uit onze schoone liederen is veel te leeren, te meer, daar er vele van hen gemaakt zijn tijdens de hevige vervolgingen, waaraan de Heiligen in het verre Westen hebben blootgestaan. Een groote les is voor ons daaruit te leeren, want door al die beproevingen hadden zij hun getuigenis niet verloren, neen, deze was er juist onwrikbaar sterk door

geworden. Spreker haalt eenige woorden aan van Tolstoï, om in verband daarmee te wijzen op het doel van 's menschen schepping. Ons doel moet niet alleen zijn om onszelf, maar ook anderen gelukkig te maken. Doen wij dit, dan komen we nader tot God.

Sommige menschen zagen God, en spraken van mond tot mond met Hem. Ook Joseph Smith was bevoorrecht den Vader en den Zoon te aanschouwen en hemelsche boodschappers te ontvangen. Spreker gaf een krachtige getuigenis, en eindigde na vriendelijke woorden van troost en aanmoediging.

Na het zingen van lied 101, verkreeg Ouderling George Kreutzer het woord. Wanneer wij hier zijn gekomen met een goeden geest, zullen we een aangename tijd kunnen hebben, De Zaligmaker was voor ons een voorbeeld, Hij werd geboren uit sterfelijke ouders, groeide op als elk ander mensch en stierf den kruisdood, als loon voor Zijne getrouwheid aan den wil Zijns Vaders, Ten derden dage stond Hij op uit de dooden, maar nu was een groote verandering ingetreden. Hij was onsterfelijk geworden. Hij verscheen aan Zijn jongeren en liet zich door hen betasten, om hen te bewijzen, dat Hij werkelijk de verrezen Zaligmaker was. Hij had een lichaam en was onsterfelijk. Wij gelooven dat alle menschen eenmaal een onsterfelijk lichaam zullen hebben, en hier komen wij in conflict met de verschillende godsdienstige secten. Maar door openbaring weten wij deze dingen, en zonder openbaring zouden de menschen verstoken zijn van kennis omtrent God.

Ouderling Jac. J. van Langeveld was de volgende spreker. Hoewel we weinig in getal zijn in verhouding tot andere godsdienststelsels, behoeft ons dit niet te verwonderen. In de dagen van Christus was het evenzoo. Slechts weinigen namen het Evangelie aan en geloofden in den Zaligmaker. Zij werden vervolgd, maar bleven getrouw en waren daarom dierbaar in de oogen van God. Zoo is het ook nu. Zij die getrouw zijn aan hun verbond, dat zij met hun Hemelschen Vader hebben aangegaan, zullen 's Vaders zegeningen genieten en dierbaar in Zijn oogen zijn. Het Evangelie past zich aan, aan alle toestanden, en geeft vooral troost, daar waar 'smenschen pogingen falen. Door een voorbeeld uit eigen leven, tracht spreker te bewijzen, hoe het Evangelie troost schenkt in gevallen, die door andersdenkenden als onoverkomelijk worden geacht. Gode zij dank voor zulk een Evangelie, want dit alleen zal in staat zijn om ons beproevingen te doen dragen en verzoeken te weerstaan.

Deze bijeenkomst werd geëindigd door het zingen van lied 31 en met dankzegging door Ouderling Jelle Veenstra.

Precies om zes uur begon de avond-vergadering, welke stond onder leiding van Conferentie-President Rulon J. Sperry, De zaal was bijna geheel gevuld, en de verschillende sprekers werden aandachtig ge-

volgd, ook door de aanwezige vreemdelingen. Geopend werd door het zingen van lied 31, en met gebed door Ouderling Walle Koster, van Harlingen, waarna de leider zelf het woord nam, om te spreken over Autoriteit in de Kerk van Christus. Hij haalde een voorbeeld aan om aan te toonen dat wij volmacht moeten hebben om in de plaats van anderen te handelen of op te treden. Zoo is het met de dienstknechten van God. Indien iemand geen autoriteit heeft ontvangen om in den naam van God te handelen, zijn al zijn handelingen in dit opzicht van onwaarde, en zullen niet erkend worden. Als de eerste beginselen van het Evangelie gehoorzaamd zullen worden, is een geautoriseerde dienstknecht noodig, want zonder een ambtenaar, in dienst des Heeren, zal het onmogelijk zijn, een vergeving van zonden en de gave des Heiligen Geestes te ontvangen. Door verschillende aanhalingen uit de Schriften, bewees spreker de waarheid zijner beweringen.

Volgende spreker was Ouderling Wm. Dalebout, President van de Rotterdamsche Conferentie. Wij gelooven aan de herstelling van het Evangelie, aan profeten in deze laatste dagen, en dat de Heer voor de laatste maal Zijne hand zal aanleggen om de verloren stammen Israëls te zegenen.

Al deze dingen worden geloofd door de zoogenaamde Mormonen. Mormonisme wordt verworpen en zal tot het einde toe verworpen worden door velen. Het gaat er soms mede als met de schoone uitvindingen van den laatsten tijd. De verschillende ontdekkingen op wetenschappelijk gebied, de wonderen der techniek, worden misbruikt door het mensdome, en de uitvindingen, waardoor het mensdome gebaat kon worden, worden gebezigd om leven en eigendommen te verwoesten. Gods doel was den mensch te verheffen, en Hij zond Zijn geliefden Zoon, maar de wereld verwierp Hem.

Het herstelde Evangelie werd eveneens gegeven tot verheffing van het mensdome, maar wordt meerendeels verworpen. Het schijnt, dat de wereld altijd gestreden heeft, en strijden zal, tegen meerder licht. Ook de Hervormers in vroeger dagen brachten meer licht en werden verworpen. 't Mormonisme wordt verworpen, omdat het strijdt tegen afgoden en valsche leerstellingen. Niettegenstaande dit, zal Christus Kerk groeien en bloeien, en steeds de zegeningen des Hemels genieten.

Nadat twee verzen van lied 122 gezongen waren, werd het woord gegeven aan Zendings-President John A. Butterworth. Spreker heeft geen vrees om te spreken, maar hij gevoelt de groote verantwoordelijkheid om de waarheid bekend te maken. Er is niet de geringste twijfel in zijn hart omtrent de waarheid van de leerstellingen van deze Kerk. 't Mormonisme onthult vele dingen en brengt klaarheid waar duisternis was. Gods geest verlicht een iegelijk mensch. Christenen en heidenen worden er door verlicht. Wanneer een kwade

daad gedaan wordt en het berouw volgt, wordt dit veroorzaakt door dien Geest, die een iegelijk mensch verlicht. Die verlichtte ook Luther, hoewel hij den Heiligen Geest niet ontvangen had. De Heilige Geest evenwel is een persoonlijkheid van geest, en kan niet op verschillende plaatsen tegelijkertijd aanwezig zijn. Maar de invloeden, welke van dien goeden, Heiligen Geest uitgaan, vervullen de gansche schepping en kunnen door elk mensch genoten worden, die zichzelf er voor bereid. En wij kunnen ons zelve daartoe bereiden door Gods geboden te gehoorzamen. Spreker liet duidelijk uitkomen het verschil tusschen dien geest, welke een iegelijk mensch verlicht, komende in de wereld, en de gave des Heiligen Geestes, zooals verkregen wordt door elk mensch, die gehoorzaamheid betoont aan de beginselen van het Evangelie, en de persoonlijkheid van den Heiligen Geest, vormende met den Vader en den Zoon, als drie onderscheidene persoonlijkheden, een drie-eenig God. Vóór hij eindigde, legde spreker er den nadruk op, dat de gave des Heiligen Geestes verkregen moest worden om zalig te worden.

Na een kort woord van dank aan de aanwezigen, door den leider, werd geëindigd met het zingen van het lied 127, en met dankzegging door Ouderling Dirk van den Berg.

OVERLEDEN.

OLIE. Te Den Haag is op 17 November 1916, overleden, Broeder Jacobus Olie. Geboren te Jisp in Noord-Holland, op 4 October 1840, was hij gedoopt op 30 Juni 1902, door Ouderling G. C. Bernards, en op denzelfden dag bevestigd door Ouderling J. H. Meibos. Broeder Olie stierf als een zeer getrouw lid van de Kerk. Door Br. T. de Reus, leider der vertakking in den Haag, werden bij het graf eenige woorden tot troost voor de achterblijvenden gesproken.

KAPTEIN. Te Rotterdam is op 18 November 1916, overleden Zuster Johanna Kaptein. Zuster Kaptein was geboren te Rotterdam 16 Jan. 1906. Gedoopt 6 Augustus 1914, door Ouderling R. B. West, was zij op denzelfden dag door eveneens denzelfden Ouderling ook bevestigd.

Hoewel jong, had zij tal van vrienden, en was zij door elkeen zeer bemind om haar vriendelijk karakter. Door Pres. Wm. Dalebout werden eenige woorden gesproken bij haar graf, en tevens werd bij de plechtigheid der begrafenis gezongen het lied: „Gij lof en eer der wereld”, enz. Het graf werd toegewijd door Pres. John A. Butterworth.

INHOUD:

Toespraak	blz. 357	Bijzondere vergaderingen gehouden	blz. 368
't Levenswoord	„ 364	Verslag der Groningsche Conferentie	„ 369
Waarin de Heidenen hebben gestruikeld	„ 365	Overleden	„ 372

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50 Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.